

III.

Del vestir no 'n feu judici,
 l' humil traje del ofici
 es lo traje del honor:
 qui trévalla te coratje;
 qui te ofici te ventatje
 sobre aquell que sols te l' or.
 L' or se font si la sort manca
 y allavors la ditja 's fon;
 al amor jamay l' arranca
 la dissort, ni res del mon,
 May vos deixarà
 l' obrer de ma terra;
 may vos deixarà
 l' obrer catalá.

IV

Cada jorn a trench d' aubada,
 per la seva enamorada
 va l' obrer al seu taller;
 que á la aymia ha dat paraula,
 y á guanyar lo pa de taula
 per l' amor va ab més plaher.
 ¡Ab quin goig allí trevalla
 y son front rega ab suor!
 son jornal es la medalla
 que 'n fa l' premi del amor.
 Prou sab guanyá l' pa
 l' obrer de ma terra;
 prou sab guanyá l' pa
 l' obrer catalá.

V

Si en sent l' hora de la feyna
 deix l' amor per tenir l' eyna,
 no es aixís quan ve la nít;
 á compás del grill que canta,
 va fent vía, al coll la manta
 ó ab la brusa, decidit.
 Descans volen los seus brassos
 en los brassos del amor,
 lo seu pit, vol estrets llassos;
 y 'ls seus llavis, més dolsor.
 Prou sap estimá
 l' obrer de ma terra;
 prou sap estimá
 l' obrer catalá.

VI.

Cada festa que descansa,
 cansons nobles en lloansa
 del trevall y del amor,
 cada festa las va á apendre
 y al se á casa las fa entendre
 als volguts fillets del cor.
 Noble obrer que las ha tretas,
 anyorat es de tothom:
 més, vivint las cansonetas
 prou viu ell y lo seu nom!
 Jamay morirá
 l' obrer que las deya;

jamay morirá
 l' obrer catalá.

VII.

Ab l' amor que te á sa terra,
 may l' obrer en crit de guerra
 deix la patria agonejar:
 Bras forsut que l' mall aixeca,
 la nissaga més rebeca
 ¡nom de Deu! fa recular.
 Si ha volgut l' arma extranjera
 rompre un jorn la nostre pau,
 ja ha sabut al ferse enrera
 d' hont es fill l' obrer més brau,
 Prou vos guardarà
 l' obrer de ma terra;
 sempre os guardarà
 l' obrer catalá.

VIII.

Fadrinetas del meu poble,
 jo so obrer y tinch cor noble;
 mon afany es estimar:
 si d' amor me 'n deu paraula,
 també jo, pel pa de taula,
 tinch desitj de treballar;
 ¡Quin orgull guanyá en la feyna
 l' aliment del meu amor,
 y l' martell d' aquella reyna
 qu' es la reyna del meu cor!
 Res pot envejá
 l' obrer que be estima;
 res pot esvejá
 l' obrer catalá.

IX

Fadrineta, la fadrina
 que vols esser la regina
 del imperi del cor meu;
 vina donchs y á dalt la serra,
 cansonetas de la terra
 glosarém del marge al peu!
 Y admirant, seguin mos passos,
 monuments y temples grans,
 podrá dir's:—Jo dormo als brassos
 que aixecaren tos pilans.
 Y orgull te dará
 l' avens de ma terra;
 y orgull te dará
 l' obrer catalá.

JOSEPH VERDÚ.

CIENCIA POPULAR

Geofagia.--Tierras comestibles.--Sus composiciones

Si á un fondista de París se le antojara servir «tortas de barro» en calidad de postres, indudablemente sus parroquianos pondrían